

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny w W. na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SN Wiesław Błus (sprawozdawca)

Sędziowie: SN Jerzy Kuźniar
SN Tomasz Artymiuk

w sprawie - po rozpoznaniu zażalenia Ministra Sprawiedliwości na zarządzenie Prezesa Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego w (...) z dnia 16 października 2014 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia odwołania Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 września 2014 r., sygn.: DSO-IV-(...) od wyroku Sądu Dyscyplinarnego – Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 4 lipca 2014 r. w sprawie o sygn.: ASD (...), dot. M. G. – sędziego Sądu Rejonowego w Ś.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 16 października 2014 r. Prezes Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego w (...), w sprawie M.G. – sędziego Sądu Rejonowego w Ś., na podstawie art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2013 r., poz. 427 ze zm.) w zw. z art. 121 § 1 cyt. ustawy oraz art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 445 § 1 k.p.k., odmówił przyjęcia odwołania Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 września 2014 r., sygn.: DSO-IV-(...) od wyroku Sądu Dyscyplinarnego – Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 4 lipca 2014 r., w sprawie o sygn.: ASD (...), dot. M.G. – sędziego Sądu Rejonowego w Ś.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył Minister Sprawiedliwości, zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, który miał

wpływ na treść zarządzenia polegający na przyjęciu, że doręczenie odpisu wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego w (...) z dnia 4 lipca 2014 r., sygn. akt: ASD (...), nastąpiło w dniu 8 września 2014 r. w sytuacji, gdy skuteczne doręczenie odpisu wymienionego wyroku miało miejsce w dniu 9 września 2014 r. Z uzasadnienia zażalenia wynika, że w dniu 8 września 2014 r. odpis wyroku został doręczony do Kancelarii Głównej Ministerstwa Sprawiedliwości, a organ właściwy do spraw wynikających z przepisów o odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów, tj. Dyrektor Departamentu Sądów, Organizacji i Analiz Wymiaru Sprawiedliwości Ministerstwa Sprawiedliwości otrzymał odpis wyroku wraz z uzasadnieniem w dniu 9 września 2014 r. Zdaniem Ministra Sprawiedliwości okoliczność otrzymania przez właściwego adresata pisma - Dyrektora Departamentu Sądów, Organizacji i Analiz Wymiaru Sprawiedliwości Ministerstwa Sprawiedliwości, odpisu wyroku z uzasadnieniem dzień później, niż Kancelaria Główna Ministerstwa Sprawiedliwości, powoduje, że termin do wniesienia odwołania powinien być liczony dopiero od dnia 9 września 2014 r.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Zgodnie z treścią art.128 u.s.p, na który powołuje się skarżący w zażaleniu, w sprawach nieuregulowanych w rozdziale normującym odpowiedzialność dyscyplinarną sędziów stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego. Sposób doręczenia pism przeznaczonych dla adresata niebędącego osobą fizyczną normuje przepis art. 134 § 3 k.p.k., który stanowi, że w takiej sytuacji doręczenia dokonuje się do rąk osoby zatrudnionej w biurze adresata. Procesowe skutki takiego doręczenia zastępczego są równoznaczne z doręczeniem do rąk adresata.

Skarżący nie kwestionuje, iż odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony Kancelarii Głównej Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 8 września 2014 r. Prezes Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego w (...) trafnie przyjął, że od tego dnia rozpoczął się bieg 14-dniowego terminu do wniesienia odwołania. W żadnym razie nie można podzielić stanowiska skarżącego, aby bieg terminu należało liczyć dopiero od daty doręczenia w/w korespondencji Dyrektorowi

Departamentu Sądów, Organizacji i Analiz Wymiaru Sprawiedliwości Ministerstwa Sprawiedliwości. Rzeczą Ministra Sprawiedliwości jest takie zorganizowanie pracy, aby mógł być zachowany termin do wniesienia środka odwoławczego.

Odwołanie, co również przyznaje skarżący, zostało nadane w dniu 23 września 2014 r. Trafna więc była ocena Prezesa Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego w (...), że odwołanie zostało wniesione po terminie (tj. po 22 września 2014 r.), a więc że zastosowanie art. 429 § 1 k.p.k. było uzasadnione.

Mając powyższe na uwadze należało orzec, jak na wstępie.